

Karol Stach

Nota biograficzna ks. prof. dra hab. Mariana Pastuszki

Kieleckie Studia Teologiczne 8, 11-20

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ks. Karol Stach – Kielce

NOTA BIOGRAFICZNA KS. PROF. DRA HAB. MARIANA PASTUSZKI

Ks. prof. dr hab. Marian Pastuszko¹, syn Stanisława i Leony z domu Jończyk, ur. 1 sierpnia 1928 r. w Janaszowie k. Kielc, został ochrzczony 12 sierpnia 1928 r. w parafii pw. św. Stanisława B.M. w Tumlinie. Publiczną szkołę powszechną ukończył w Samsonowie w 1942 r. Do roku 1945 nastąpiła przerwa w nauce ze względu na II wojnę światową i okupację hitlerowską. W latach 1945–1946 uczęszczał na prywatne kursy gimnazjalne w Zagnańsku. W latach 1946–1947 rozpoczął naukę w Państwowym Liceum i Gimnazjum im. Stefana Żeromskiego w Kielcach. W latach 1947–1949 był uczniem prywatnego Liceum Męskiego im. św. Stanisława Kostki w Kielcach i ukończył je w 1949 r. Dnia 12 września 1949 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach, gdzie studiował w latach 1949–1955. Subdiakoniat przyjął 19 grudnia 1953 r., a diakonem został 13 marca 1954 r.; następnie święcenia prezbiteratu przyjął z rąk ks. bpa Franciszka Sonika w dniu 8 maja 1955 r. Od 12 lipca 1955 r. rozpoczął studia specjalistyczne na Wydziale Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Uzyskał tam tytuł magistra licencjata na podstawie pracy *Msza święta za parafian*, którą napisał pod kierunkiem ks. prof. J. Rybczyka.

Po uwolnieniu Prymasa Stefana Kardynała Wyszyńskiego, rząd PRL pozwolił wyjechać na studia do Rzymu siedemnastu prezbiterom. Wśród nich znalazł się ks. Marian Pastuszko. Od dnia 5 lutego 1958 r. kontynuował tam studia na Wydziale Prawa Kanonicznego Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego, gdzie doktoryzował się na podstawie pracy *De apostasia a statu clericali*, Roma 1960. Równocześnie uczęszczał do Instytutu Nauk Łacińskich w Rzymie i ukończył go dyplomem z dnia 22 czerwca 1960 r.

¹ Notę biograficzną sporządzono na podstawie teczeki personalnej ks. Mariana Pastuszki, znajdującej się w Archiwum Kurii Kieleckiej.

W czasie pobytu w Wiecznym Mieście ks. Marian Pastuszko uczęszczał także na studium przy Trybunale Roty Rzymskiej. W 1961 r. wrócił do Kielc i rozpoczął pracę jako notariusz Sądu Biskupiego w Kielcach. Pismem z dnia 15 maja 1968 r. Prymas Polski mianował go konsultorem Trybunału Prymasowskiego do spraw *super rato*. W dniu 1 października 1968 r. Rada Wydziału Prawa Kanonicznego ATK w Warszawie, po uprzedniej nostryfikacji jego dyplomu doktorskiego, powołała go na stanowisko adiunkta tejże uczelni. W dniu 21 lutego 1974 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk prawnych na podstawie dysertacji pt. *Całkowita symulacja małżeństwa*. Centralna Komisja Kwalifikacyjna zatwierdziła uchwałę Rady Wydziału Prawa Kanonicznego ATK w Warszawie o nadaniu ks. Marianowi Pastuszce stopnia doktora habilitowanego. Minister Szkolnictwa Wyższego i Techniki mianował go 18 października 1975 r. docentem. Od 11 września 1975 r. Ksiądz Profesor pełnił funkcję wiceoficjała Sądu Biskupiego w Kielcach, zaś od 6 listopada 1978 r. oficjała tegoż Sądu. W dniu 12 stycznia 1983 r. ks. bp Stanisław Szymecki mianował go kanonikiem honorowym Kapituły Katedralnej w Kielcach. Rada Państwa PRL uchwałą z dnia 16 stycznia 1986 r. nadała ks. Marianowi Pastuszce tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk prawnych, natomiast Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego powołał go 1 lutego 1986 r. na stanowisko profesora Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Po śmierci ks. prof. Edwarda Szafrrowskiego dnia 23 września 1992 r. objął stanowisko profesora prawa kanonicznego w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach. Funkcję tę pełnił do 9 października 2005 r. W międzyczasie rektor ATK w Warszawie mianował go (1 grudnia 1996 r.) kierownikiem Katedry Prawa Sakramentów na czas nieokreślony. Dnia 1 czerwca 1998 r. został profesorem zwyczajnym ATK w Warszawie, przekształconej w niedługim czasie w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Ks. prof. dr hab. Marian Pastuszko pracował na UKSW w Warszawie do 6 czerwca 2008 r., kiedy to poprosił o roczny urlop zdrowotny. W dniu 18 września 2008 r. na własną prośbę, z racji podeszłego wieku, Ksiądz Profesor przeszedł na zasłużoną emeryturę. Zrezygnował z pełnionej funkcji oficjała Sądu Biskupiego w Kielcach po 47 latach pracy sądowej. Po zrezygnowaniu z pełnionego urzędu ks. prof. Marian Pastuszko zdecydował się zamieszkać w rodzinnych stronach, pozostając pod opieką swojej rodziny. Tam zmarł wyniszczony chorobą dnia 3 sierpnia 2009 r., ukończywszy 81 rok życia i 54 rok kapłaństwa. Jego pogrzeb odbył się dnia 9 sierpnia 2009 r. w kościele parafialnym w Tumlinie, gdzie jako dziecko został ochrzczony. W liturgii pogrzebowej zmarłego, której przewodniczył Ksiądz Biskup Ordynariusz Diecezji Kieleckiej Kazimierz Ryczan i jego biskup pomocniczy Kazimierz Gurda, wzięło udział 111 księży diecezjalnych i zakonnych. Wśród nich byli przedstawiciele wyższych uczelni kościelnych w Polsce, na czele z dziekanem Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW w Warszawie ks. prof. dr. hab. Józefem Wroceńskim. We Mszy św.

pogrzebowej uczestniczyli także delegaci Sądów Metropolitalnych i Sądów Diecezjalnych, którzy mogli przybyć na tę uroczystość. Z okazji śmierci ks. prof. Mariana Pastuszki nadesłano także wiele kondolencji z całego kraju, od tych instytucji i osób, które znały i ceniły zmarłego jako znaczącego polskiego kanonistę. Zmarły został pochowany obok swoich rodziców na cmentarzu w Tumlinie.

Jako pracownik naukowy ATK, a potem UKSW w Warszawie ks. prof. dr hab. Marian Pastuszko zaznaczył się następującym dorobkiem naukowym²:

Książki

1. *Msza święta za lud*, Lublin 1957, (praca magistersko-licencjacka, msp);
2. *De apostasia a statu clericali*, Roma 1960, s. IX + 132 (praca doktorska);
3. *Całkowita symulacja małżeństwa*, Warszawa 1982, s. 304 (praca habilitacyjna). Recenzja tej książki ukazała się w: „Apollinaris”, 57 (1984), nr 3–4, s. 893–894;
4. *Prawo o sakramentach świętych*, t. I: *Normy wstępne i sakrament chrztu*, Warszawa 1983, s. 382. Recenzje podręcznika ukazały się w: „Apollinaris”, 56 (1983), nr 3–4, s. 721–722; „Archiv für Katholisches Kirchenrecht”, 153 (1984), nr 1, s. 278; Roczniki Nauk Prawnych, t. IX (1999), nr 2, s. 170–171. Książka została wyróżniona nagrodą drugiego stopnia przez Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki, dnia 1 października 1984;
5. *Najświętsza Eucharystia według Kodeksu Prawa Kanonicznego Jana Pawła II (kan. 987–958)*, Kielce 1997, s. 485. Recenzje tej książki zamieściły periodyki: „Przegląd Pastoralno-Homiletyczny”, 1 (1997), s. 200–204; „Prawo Kanoniczne”, 40 (1997), nr 3–4, s. 281–284; „Apollinaris”, 70 (1997), s. 908–909;
6. *Sakrament pokuty i pojednania*, Kielce 1999, s. 662. Recenzje tej książki ukazały się w: „Roczniki Teologiczne”, t. XLVIII (2001), z. 3, s. 212–215; „Collectanea Theologica”, 70 (2000), nr 4, s. 209–213; „Prawo Kanoniczne”, 43 (2000), nr 1–2, s. 255–260; „Apollinaris”, 73 (2000), s. 845–846; „Śląskie Studia Historyczno-Teologiczne”, 35 (2002), s. 182–183;
7. *Odpuści (kanony 992–997)*, Kielce 2001, s. 95;
8. *Bierzmowanie (kanony 879–896)*, Kielce 2005, s. 393;
9. *Sakrament święceń (kanony 1008–1054)*, Kielce 2008, s. 592.

² Dorobek naukowy ks. Mariana Pastuszki opracowano na podstawie zachowanych sprawozdań autora sporządzanych dla potrzeb Wydziału Prawa Kanonicznego UKSW w Warszawie.

Prace zbiorowe

1. *Szafarz sakramentu chrztu*, w: *Nowe życie w Chrystusie. Materiały V Kursu homiletyczno-katechetycznego dla duchowieństwa (9–11 IX 1971)* red. S. A. Porębski, Warszawa 1973, s. 353–395;
2. *Przyczyna całkowitej symulacji*, w: *Kościół i prawo*, t. 3, red. ks. J. Krukowski, Lublin 1984, s. 128–154;
3. *Odpusty w nowym prawie*, w: *Duszpasterstwo w świetle nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego*, praca zbiorowa, red. ks. J. Syryjczyk, Warszawa 1985, s. 138–158;
4. *Sakrament namaszczenia chorych w nowym prawie kanonicznym*, w: *Duszpasterstwo w świetle nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego*, praca zbiorowa, red. ks. J. Syryjczyk, Warszawa 1985, s. 159–195;
5. *Szafarz święceń*, w: *In vinculo communionis. Księga jubileuszowa ku czci biskupa kieleckiego Kazimierza Ryczana w 60. rocznicę urodzin*, red. K. Gurda, T. Gacia, Kielce 1999, s. 86–143.

Artykuły

1. *Próba wyjaśnienia pojęcia całkowitej symulacji małżeństwa*, „Prawo Kanoniczne”, 14 (1971), nr 3–4, s. 13–31;
2. *Czy wykluczenie sakramentalności małżeństwa stanowi całkowitą symulację małżeństwa*, „Prawo Kanoniczne”, 17 (1974), nr 1–2, s. 234–235;
3. *Świadomość symulacji u całkowicie symulującego zawarcie małżeństwa*, „Prawo Kanoniczne”, 17 (1974), nr 3–4, s. 97–106;
4. *Czy wykluczenie głównych celów małżeństwa stanowi całkowitą symulację małżeństwa?*, „Prawo Kanoniczne”, 17 (1974), nr 3–4, s. 359–360;
5. *Positivus actus voluntatis excludens matrimonium (kan. 1086 § 2 CIC)*, „Prawo Kanoniczne”, 18 (1975), nr 1–2, s. 89–101;
6. *Całkowita symulacja małżeństwa to trudny problem – uwagi o wyroku coram de Jorio*, „Prawo Kanoniczne”, 18 (1975), nr 1–2, s. 323–325;
7. *O wyroku coram Arturo de Jorio z 10 listopada 1965*, „Prawo Kanoniczne”, 18 (1975), nr 3–4, s. 360–361;
8. *Szafarz sakramentu bierzmowania według nowego obrzędu (Pontyfikału)*: „Prawo Kanoniczne”, 19 (1976), nr 1–2, s. 83–91;
9. *Częściowa i całkowita symulacja małżeństwa*, „Prawo Kanoniczne”, 19 (1976), nr 3–4, s. 336–339;
10. *Sędzia ponens w kanonicznym procesie o nieważność małżeństwa*, „Prawo Kanoniczne”, 19 (1976), nr 3–4, s. 339–341;
11. *Post eucharystyczny obecnie obowiązujący*, „Prawo Kanoniczne”, 20 (1977), nr 1–2, s. 195–200;
12. *Oficjał i wiceoficjał w procesie o nieważność małżeństwa*: „Prawo Kanoniczne”, 21 (1978), nr 1–2, s. 293–296;

13. *Dzieci jako podmiot chrztu*, „Prawo Kanoniczne”, 22 (1979), nr 1–2, s. 93–129;
14. *Pojęcie całkowitej symulacji małżeństwa przed Kodeksem Prawa Kanonicznego*, „Prawo Kanoniczne”, 22 (1979), nr 3–4, s. 135–156;
15. *Obrzędy chrztu w niebezpieczeństwie śmierci*, „Studia Płockie”, 8 (1980), s. 91–106;
16. *Biskup jako szafarz sakramentu bierzmowania*, „Prawo Kanoniczne”, 23 (1980), nr 1–2, s. 163–184;
17. *Skutki całkowitej symulacji małżeństwa*, „Prawo Kanoniczne”, 23 (1980), nr 3–4, s. 117–192;
18. *Całkowita symulacja małżeństwa a inne braki zgody małżeńskiej*, „Prawo Kanoniczne”, 24 (1981), nr 1–2, s. 321–341;
19. *Obrzędy sakramentu bierzmowania*, „Prawo Kanoniczne”, 24 (1981), nr 3–4, s. 71–101;
20. *Wiek bierzmowanego*, „Prawo Kanoniczne”, 25 (1982), nr 1–2, s. 233–243;
21. *Prezbiter jako szafarz sakramentu bierzmowania*, „Prawo Kanoniczne”, 25 (1982), nr 3–4, s. 107–166;
22. *Celebrans Ofiary eucharystycznej*, „Prawo Kanoniczne”, 26 (1983), nr 1–2, s. 203–219;
23. *Prezbiter jako szafarz sakramentu bierzmowania wiernych odrębnego obrządku*, „Prawo Kanoniczne”, 26 (1983), nr 3–4, s. 75–99;
24. *Koncelebracja Eucharystii*, „Prawo Kanoniczne”, 27 (1984), nr 1–2, s. 73–98;
25. *Chrześcijanin przyjmujący bierzmowanie*, „Prawo Kanoniczne”, 27 (1984), nr 1–2, s. 99–118;
26. *Jednorazowa lub dwukrotna Komunia święta w ciągu dnia*: „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 60 (1984), z. 6, s. 424–428;
27. *Czas sprawowania Eucharystii*, „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 61 (1986), nr 4, s. 285–290;
28. *Binacja i trynacja Mszy świętej*, „Homo Dei”, 55 (1986), nr 1, s. 50–54;
29. *Post eucharystyczny*, „Prawo Kanoniczne”, 29 (1986), nr 1–2, s. 185–201;
30. *Ofiary mszalne*, „Prawo Kanoniczne”, 29 (1986), nr 3–4, s. 113–139;
31. *Wielkanocna Komunia święta*, „Prawo Kanoniczne”, 30 (1987), nr 1–2, s. 77–90;
32. *Szafarz Eucharystii*, „Prawo Kanoniczne”, 30 (1987), nr 3–4, s. 29–48;
33. *Równoczesne rozgrzeszenie wielu penitentów bez uprzedniej ich spowiedzi indywidualnej*, „Prawo Kanoniczne”, 31 (1988), nr 1–2, s. 53–85;
34. *Kapłan szafarzem sakramentu pokuty*, „Prawo Kanoniczne”, 31 (1988), nr 3–4, s. 59–74;
35. *Obowiązek przyjęcia sakramentu bierzmowania*, „Prawo Kanoniczne”, 32 (1989), nr 1–2, s. 79–95;
36. *Wierny świecki szafarzem Komunii świętej*, „Collectanea Theologica”, 59 (1989), fasc. 2, s. 51–65;

37. *Kto usuwa klauzulę zamieszczoną w wyroku lub reskrypcie dyspensyjnym od małżeństwa niedopełnionego zakazującą stronie pozwanej ponownego zawarcia małżeństwa*, „Prawo Kanoniczne”, 32 (1989), nr 1–2, s. 263–269;
38. *Przechowywanie i kult Najświętszego Sakramentu*, „Prawo Kanoniczne”, 32 (1989), nr 3–4, s. 75–128;
39. *Szafarz sakramentu bierzmowania*, „Prawo Kanoniczne”, 33 (1990), nr 1–2, s. 101–132;
40. *Uprawnienie do spowiedania wynikające z prawa (kan. 967)*, „Prawo Kanoniczne”, 34 (1991), nr 3–4, s. 116–133;
41. *Czas i miejsce sprawowania Eucharystii (kanony 931–933)*, „Prawo Kanoniczne”, 35 (1992), nr 1–2, s. 129–188;
42. *Wprowadzenie do kanoniczno-liturgicznego prawa o sakramentach świętych (kan. 834–839)*, „Prawo Kanoniczne”, 35 (1992), nr 3–4, s. 85–145;
43. *Obrzędy i ceremonie sprawowania Eucharystii (kan. 923–930)*, „Prawo Kanoniczne”, 36 (1993), nr 1–2, s. 69–130;
44. *Uczestnictwo w Najświętszej Eucharystii (kanony 912–923)*, „Prawo Kanoniczne”, 36 (1993), nr 3–4, s. 39–107;
45. *Szafarstwo Najświętszej Eucharystii (kan. 897–911)*, „Prawo Kanoniczne”, 37 (1994), nr 1–2, s. 73–161;
46. *Uprawnienie do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania (kan. 966–975 i kan. 144, §§ 1–2)*, „Prawo Kanoniczne”, 37 (1994), nr 3–4, s. 191–245;
47. *Posługa szafarza sakramentu pokuty i pojednania w szczególnych okolicznościach (kan. 976, 977, 982)*, „Prawo Kanoniczne”, 38 (1995), nr 1–2, s. 27–70;
48. *Posługa szafarza sakramentu pokuty i pojednania w zwyczajnych okolicznościach (kan. 978, 979, 980)*, „Prawo Kanoniczne”, 38 (1995), nr 3–4, s. 27–87;
49. *Uprawnienie do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania wynikające z prawa (kan. 967)*, „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 71 (1995), nr 2, s. 51–167;
50. *Uprawnienie do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania wynikające z samego prawa (kan. 967 §§ 1–3)*, „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 71 (1995), nr 2, s. 151–166;
51. *Obowiązki szafarza sakramentu pokuty i pojednania (kan. 983–986)*, „Prawo Kanoniczne”, 39 (1996), nr 1–2, s. 17–67;
52. *Chrześcijanin jako penitent (kan. 987–991)*, „Prawo Kanoniczne”, 39 (1996), nr 3–4, s. 65–153;
53. *Uprawnienie do spowiedania na mocy sprawowanego urzędu (kan. 968 §§ 1–2)*, „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 72 (1996), nr 6, s. 401–411;

54. *Udzielenie uprawnienia do spowiadania (kan. 969 §§ 1–2)*, „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 72 (1996), nr 6, s. 411–419;
55. *Konieczność uprawnienia do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania (kan. 966–1)*, „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 72 (1996), nr 5, s. 327–337;
56. *Uprawnienie do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania na mocy urzędu (kan. 968 §§ 1–2)*, „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 72 (1996), nr 6, s. 401–62;
57. *Udzielanie uprawnienia do sprawowania sakramentu pokuty i pojednania (kan. 969 §§ 1–2)*, „Kielecki Przegląd Diecezjalny”, 72 (1996), nr 6, s. 411–419;
58. *Celebracja święceń (kanony 1008–1011 §§ 1–4)*; „Prawo Kanoniczne”, 40 (1997), nr 3–4, s. 37–124;
59. *Miejsce sprawowania sakramentu pokuty i pojednania (kan. 964 §§ 1–3)*, „Prawo Kanoniczne”, 41 (1998), nr 3–4, s. 75–105;
60. *Pojednanie penitenta z Bogiem i Kościołem (kan. 960)*, „Prawo Kanoniczne”, 42 (1999), nr 1–2, s. 3–56;
61. *Odpusty (kanony 992–997)*, „Prawo Kanoniczne”, 42 (1999), nr 3–4, s. 63–197;
62. *Szafarz święceń (kanony 1012–1023)*, „Prawo Kanoniczne”, 43 (2000), nr 3–4, s. 117–251;
63. *Przyjmujący święcenia (kanony 1024–1025)*, „Prawo Kanoniczne”, 44 (2001), nr 1–2, s. 71–110;
64. *Wstępne warunki święceń (kanony 1033–1039)*, „Prawo Kanoniczne”, 45 (2002), nr 1–2, s. 95–192;
65. *Biskup jako szafarz sakramentu bierzmowania*, Kieleckie Studia Teologiczne, 2 (2003), s. 279–302;
66. *Przyjęcie Najświętszej Eucharystii (kanony 897)*, „Prawo Kanoniczne”, 48 (2005), nr 3–4, s. 17–34;
67. *Świadkowie bierzmowania (kanony 892–893 §§ 1–2)*, „Prawo Kanoniczne”, 49 (2006), nr 1–2, s. 119–137;
68. *Nieprawidłowości przeszkody do święceń (kanony 1040–1049)*, „Prawo Kanoniczne”, 50 (2007), nr 3–4, s. 117–227.

Recenzje

1. P. Ceccarelli, *Il galateo della suora. Delicatezza umana espressione della grazia interiore*, Milano 1969, w: „Homo Dei”, 39 (1970), nr 1, s. 79–80;
2. L. Mauthé, *L'acté positif de volonté contre les biens du mariage dans la jurisprudence rotale, etude historico-canonique*, Moulins 1966, w: „Prawo Kanoniczne”, 13 (1970), nr 3–4, s. 379–383;

3. P. Serafini, *Sull'esclusione dei beni essenziali del matrimonio canonico*, Romae 1962, w: „Prawo Kanoniczne”, 14 (1971), nr 1–2, s. 345–350;
4. H. Domine, *L'errore semplice alle proprietà essenziali del matrimonio ed il suo influsso sulla validità del medesimo*, Parma 1966, w: „Prawo Kanoniczne”, 14 (1971), nr 3–4, s. 315–319;
5. F. Esposito, *Matrimonio societa d'amore (da Pio XI al Concilio Vaticano II)*, Roma 1966, w: „Prawo Kanoniczne”, 15 (1972), nr 1–2, s. 253–256;
6. D. Jerardus, *L'educazione dei filii nella disciplina canonica matrimoniale, dissertatio ad lauream in Facultate iuris canonici apud Pontificiam Universitatem Studiorum a S. Thoma Aq. in Urbe*, Pompei 1964, w: „Prawo Kanoniczne”, 18 (1975), nr 1–2, s. 288–293;
7. J. Mullenders, *Le mariage presumé. Dissertatio ad lauream in Facultate Iuris Canonici Pontificiae Universitatis Gregoriana*, Romae 1971, w: „Prawo Kanoniczne”, 18 (1975), nr 1–2, s. 282–288;
8. A. Mayer, *Triebkräfte und Grundlinien der Entstehung des Messtipendium*, St. Ottilien 1976, w: „Prawo Kanoniczne”, 21 (1978), nr 3–4, s. 252–254;
9. X. Ochoa, *Leges Ecclesiae post Codicem iuris canonici editae*, vol. I–IV, Roma 1966–1974, w: „Prawo Kanoniczne”, 21 (1978), nr 1–2, s. 233–226;
10. E. Szafrowski, *Sakramenty, (cz. 5): Prawo kanoniczne w okresie odnowy soborowej. Podręcznik dla duchowieństwa*, t. II, Warszawa 1979, s. 6–182, w: „Prawo Kanoniczne”, 23 (1980), nr 3–4, s. 321–336;
11. Bp. P. Hemperek, ks. W. Góralski, ks. F. Przytuła, ks. J. Bakalarz, *Komentarz do Kodeksu Prawa Kanonicznego*, t. III, księga 3: *Nauczycielskie zadanie Kościoła*, księga 4: *Uświęcające zadanie Kościoła*, Lublin 1984, w: „Prawo Kanoniczne”, 31 (1988), nr 3–4, s. 297–305;
12. G. Leszczyński, *Il rapporto tra i diversi mezzi di prova nelle cause matrimoniali per immaturità affettiva*, Roma 1997, s. 130 (recenzja napisana dla Rady Wydziału Prawa Kanonicznego ATK w Warszawie);
13. M. Babula, *Il confessore dei religiosi, dissertatio ad lauream in utroque iure*, Roma 1988 (msp), s. 241 (recenzja napisana dla Rady Wydziału Prawa Kanonicznego ATK w Warszawie).

Recenzje czasopism

1. „Angelicum”, 46 (1969), nr 1–4, w: „Prawo Kanoniczne”, 14 (1971), nr 3–4, s. 409–411;
2. „Angelicum”, 47 (1970), nr 1–4, w: „Prawo Kanoniczne”, 15 (1972), nr 1–2, s. 311–314;
3. „Revue de droit canonique”, 19 (1969), nr 1–4, w: „Prawo Kanoniczne”, 14 (1971), nr 3–4, s. 418–419.

Sprawozdania

1. *Ogólnopolskie i wydziałowe sympozja kanonistyczne na ATK w r. 1972–1973*, „Prawo Kanoniczne”, 17 (1974), nr 3–4, s. 259–274;
2. *Ogólnopolskie i wydziałowe sympozja kanonistyczne na ATK w 1974–1975 r.*, „Prawo Kanoniczne”, 18 (1975), nr 3–4, s. 315–326;
3. *Wydziałowe sympozja kanonistyczne na ATK w 1974–1975 r.*, „Prawo Kanoniczne”, 19 (1976), nr 1–2, s. 325–337;
4. *Symposium kanonistów podczas kongresu teologów polskich w 1976 r.*, „Prawo Kanoniczne”, 19 (1976), nr 3–4, s. 292–299;
5. *Ogólnopolskie sympozja kanonistów w 1976–1977 r.*, „Prawo Kanoniczne”, 24 (1978), nr 3–4, s. 299–322;
6. *Ogólnopolskie sympozja kanonistów na ATK w Warszawie w r. 1977–1978 r.*, „Prawo Kanoniczne”, 22 (1979), nr 1–2, s. 305–315.

Sommario

NOTA BIOGRAFICA – DON MARIAN PASTUSZKO

Don Marian Pastuszko è nato il 1 agosto 1928 a Janaszów nei pressi di Kielce. Nel 1949 ha cominciato gli studi nel Seminario Maggiore di Kielce e l'8 maggio 1955 è stato ordinato presbitero. Nello stesso anno ha intrapreso gli studi specialistici nella Facoltà di Diritto Canonico dell'Università Cattolica di Lublino. Dopo aver conseguito la licenza ha continuato gli studi alla Pontificia Università Gregoriana in Urbe. Nel 1960 ha ottenuto titolo di dottore in diritto canonico presentando la dissertazione *De apostasia a statu clericali*. Contemporaneamente ha frequentato l'Istituto delle Scienze Latine nonché lo Studio presso il Tribunale della Rota Romana. Nel 1961 è tornato a Kielce ed ha cominciato a lavorare come notaio del Tribunale Vescovile. Il 1 ottobre 1968 è diventato professore associato all'Accademia della Teologia Cattolica di Varsavia. Nel 1974 ha conseguito il titolo di libero docente. L'11 settembre 1975 è stato nominato vice-ufficiale ed il 6 novembre 1978 ufficiale del Tribunale Vescovile di Kielce. Il 1 febbraio 1986 è diventato professore straordinario. Dopo la scomparsa di don Edward Sztafrowski, ossia dal 1992 al 2005, è stato professore del diritto canonico nel Seminario Maggiore di Kielce. Il 1 giugno 1998 è diventato professore ordinario.

Prof. Marian Pastuszko ha lavorato all'Accademia della Teologia Cattolica di Varsavia che nel frattempo è stata trasformata nell'Università di Cardinale Stefan Wyszyński fino al 6 giugno 2008. Il 19 settembre dello stesso anno, dopo 47 anni di lavoro nel Tribunale Vescovile, è passato in pensione. Attualmente abita nel paese natio.

Ks. Karol STACH, ur. w 1956 r. w Olkuszu, mgr lic. prawa kanonicznego, studiował na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Od 2008 r. oficjał Sądu Biskupiego w Kielcach. Od paru lat wchodzi w skład Trybunałów Beatyfikacyjnych w diecezji kieleckiej. Opublikował kilka artykułów w czasopismach diecezjalnych.